

ACHTER DE SCHERMEN

Lennart van Rees

In deze rubriek komen mensen aan het woord die -meestal volledig vrijwillig en zonder op de voorgrond te treden- onmisbaar werk leveren voor onze zo geliefde hondensport. Lennart van Rees is voorgedragen door Christel Thiel, die in de vorige Jachthond aan het woord kwam. Met Lennart sprak ik over zijn betrokkenheid bij de jachthondensport.

door Femke Lagaaij

Lennart, wil je als introductie iets over jezelf vertellen?

"Samen met Laura heb ik onlnags in Gees (Drenthe) een boerderij met ruim 2 hectare gekocht die we grotendeels zelf verbouwen, een flink project. Daar hebben we een paar jaar voor uitgetrokken. We wonen er met onze twee paarden en twee honden: een heidewachtel en een Bayerische gebirgsschweißhund.

In het dagelijks leven ben ik adviseur grond/rentmeester bij de provincie Drenthe. Ik hou me bezig met natuurontwikkeling in Nederland, waaronder het nieuw op te zetten provinciaal programma landelijk gebied. Dat houdt onder meer in dat we inventariseren

waar en hoe we agrarische bedrijven en grond kunnen aankopen om straks in te kunnen zetten in de gebiedsprocessen. Waarmee de natuurkwaliteit wordt geborgd maar vooral ook een toekomstperspectief aan de landbouw geboden moet worden."

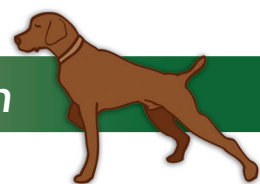
Hoe ben je met jacht(honden) in aanraking gekomen?

"Mijn vader liep altijd wedstrijden met z'n toller en ik ging graag met hem mee. Zo werd ik regelmatig ingezet als helper. Mijn vader jaagt niet, ik wel (dit jaar alweer 10 jaar!). Al snel nadat ik was gaan jagen werd duidelijk dat er een hond bij moest komen. Tijdens de wedstrijden had ik met name genoten van het werk van de staande honden. Zo werd het een heidewachtel voor ons. Evi is nu vijf jaar en we hopen binnen

afzienbare termijn een nest met haar te fokken. Vooral met het plan uit dat nest een pup aan te houden. Evi haar lijn is zeer stabiel, met een erg goede wil om te werken."

Wat doe je precies (in de jachthondenwereld)?

"Ik was onder meer betrokken bij de organisatie van de Nimrod in Gieten als penningmeester en pr-man. Ik was daarvoor gevraagd omdat ik reeds bestuurslid was bij de Jagersvereniging afdeling Drenthe, zodoende had ik veel contact met Aaldert de Weert (Voorzitter Nimrod en voorgaande PJC). Het organiseren van de Nimrod was enorm intensief. Het kostte veel meer tijd dan ik me van te voren had gerealiseerd. Er komt veel op de organisatie af. Wij hadden natuurlijk ook de pech dat corona voor een jaar uitstel zorgde, waardoor het traject extra lang was. Toch kijk ik met veel plezier en gepaste trots terug op 'onze' editie.

Op dit moment ben ik als jachthonden commissaris van de afdeling Drenthe nog betrokken bij de organisatie van de wedstrijden in Drenthe: de map's, pjp en sjp's. Afgelopen 18 maart vond de PJP plaats waarvan ik de wedstrijdleiding en organisatie mocht oppakken. Zelfs een relatief kleine wedstrijd vergt veel van onze betrokken vrijwilligers. Het is dan iedere keer ook weer mooi te zien hoeveel mensen er voor onze hobby klaar staan om te helpen!"

En wat doe je zelf met je hond?

"Met m'n heidewachtel train ik. Ik heb nu één SJP A, hopelijk halen we dit jaar een tweede. Alhoewel: we hebben zoals gezegd ook fokplannen, dus misschien moet die tweede A nog een jaartje wachten.

Overigens probeer ik steeds de balans te zoeken tussen wedstrijden en praktijk. Tijdens jacht pak ik bijvoorbeeld een gans gewoon aan en wacht niet tot ze gaat zitten, wat ik wel op een wedstrijd zou doen. Het is al zwaar genoeg voor haar. Ik zet er niet te veel druk op. Ik wil de komende tijd in ieder geval wel graag aan een aantal map's zien mee te doen. De afgelopen periodes was Evi steeds loops als de maps waren. Mijn uiteindelijke doel is ons te plaatsen voor de Grote Prijs Jan Coldewey, over een jaar of twee. Dat lijkt me wel heel mooi omdat deze prijs zo veel verschillende aspecten van het hondenwerk in zich heeft.

Zelf deelnemen aan de Nimrod ligt niet op ons pad. Dan moet ik de hond meer dresser, dat past niet echt bij mijn jachtpraktijk. Maar ik ga zeker kijken op 11 november!"

Hoe heb jij de aanloop naar, en het halen van je eerste SJP-A beleefd?

"Onze aanloop was eigenlijk ronduit bizar. Drie weken voor de wedstrijd was ik met Evi op jacht en moesten we een controle nazoek doen. Tijdens deze nazoek is Evi met lange riem en al losgeraakt en heeft ze het spoor uitgewerkt. Normaal komt ze snel genoeg weer terug maar nu dus niet..."

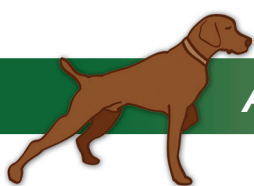
Door de dichte dekking was haar riem vastgeraakt en heeft ze zichzelf vastgelopen. We zijn haar drie volle dagen

kwijt geweest en met heel veel mensen, materiaal en speurhonden hebben we deze dagen het bos op zijn kop gezet. Pas de 3e dag heeft de boer haar gevonden in een stuk bos waar we vaak bij in de buurt geweest zijn. Gelukkig in goede gezondheid, alleen een beetje uitgedroogd.

Drie weken na haar vermissing hadden we de eerste SJP van het seizoen staan in Uffelte. De C onderdelen kwamen we uitstekend door met 50 van de 50 punten! Meestal verliezen we hier wel wat op slordigheidjes maar vandaag leek ze erg scherp en rondde ze mooi af. In de B onderdelen ging het ook leuk met 2x een 8 en een 7. Het B-diploma was dus binnen met een nette 73 punten. Toen begon het lange wachten op de A proeven. Er was een behoorlijk aantal honden door de B heen en de dirigeer op de graanstoppel bleek voor de meeste honden moeilijk. Na 1,5 uur wachten waren wij aan de beurt. Evi had ik scherp gehouden met energievoer en kleine oefeningen vlak voor we

aan de beurt waren. Gezien de wind en een achterliggende singel koos ik voor de linker duif. Als staande hond trekt ze graag richting de dekking omdat daar vaak het wild te vinden is. Ik stuurde haar weg en ze liep op haar dooie gemak richting de singel. Ik schatte de afstand verkeerd in waardoor ze het spoor van de helper de singel in volgde. Ze kwam vrij snel weer terug op mijn fluitje en kwam precies onder de wind van de duif! De eerste binnen. Wat ik niet had gezien was dat één keurmeester een boekje omhoog had gedaan toen Evi uit het zicht raakte. Maar omdat ze daarna weer de commando's opvolgde en de duif meenam mocht ik door. De tweede lijn was richting een plukje riet. Bij honden die voor haar aan de beurt waren geweest had ik gezien dat zodra ze het spoor van de helper kruisten het lastig was de hond terug te krijgen richting de duif. Weer op haar dooie gemakje en een paar keer dirigeren kwam ze op de juiste diepte. Op het moment dat ik haar wou laten zitten kreeg ze wind, en was ook de tweede

Achter de schermen

duif binnen!! Wauw de allereerste keer op voor A en meteen door de dirigeer met een keurige 6! Er waren in totaal vier honden door op de sleep waarvan Evi als laatste aan de beurt was. Weer moesten we even geduld hebben voordat we konden starten. Dat blijft iedere wedstrijd weer een uitdaging voor de honden, de energie vasthouden over de gehele dag. Maar we mochten op voor de sleep, wie had dat gedacht... We werden opgeroepen. De honden voor ons hadden de sleep ondertussen allemaal succesvol afgerond. Vanaf de inzetplek moesten we de hond naar de hoek van het perceel dirigeren vanaf waar ze uit het zicht en zelfstandig de sleep moest uitwerken.

Ik kreeg Evi moeilijk in de hoek, want ze week af van de lijn en daarna begon ze een verloren zoek in het bos waarbij ze de sleep niet heeft gekruist. Op een gegeven kwam ze terug uit het bos, net diep genoeg om over de valplek (het startpunt) van de sleep te lopen. Toen kon ik haar niet meer zien en was het lang stil.

Na een paar minuten (die voelden als uren) hoorde ik rechts naast/achter mij geritsel uit het bos komen. Evi kwam eraan, met gans!! Ze legde hem nog even neer in het zicht van de keurmeester, om hem daarna netjes voor te brengen.

Evi samen met de Bayerische gebirgsschweißhund Chianna van Lennart en Laura

Hij was binnen, onze eerste poging voor de A en gewoon gehaald! Met een keurige 7 wat ons puntentotaal op 86 van de 100 heeft gebracht. Dit bleek bij de prijsuitreiking ook nog goed voor een 3e plaats!"

Heb je recent nog iets bijzonders met de honden meegemaakt?

"Onlangs heb ik een nazoek gedaan op een ree met twee gebroken voorpoten en die stelde Evi gewoon, zo iets had ze nog nooit gedaan. Er zit zoveel talent in die honden, iets wat mij iedere keer weer verbaast. En dat komt er uit zonder dat je dat echt hebt kunnen trainen. Een tijd geleden had ik 's avonds een vos geschoten, het werd te laat om daar nog achteraan te gaan. De volgende dag hebben we samen een zweetspoor van zo'n 400 meter uitgelopen. De vos

bleek nog te leven, Evi stelde hem en zo konden we hem binnenkrijgen. Dit had ze ook nog nooit gedaan."

Welke tips kan je voorjagers geven?

"Heb vertrouwen in je hond! Ze hebben zo veel instinct. Laat ze dat gebruiken. Geef niet te veel commando's. Ik zie mensen vooral op wedstrijden veel te snel naar hun fluit grijpen. Laat je hond het werk doen. Hij moet van jou het vertrouwen krijgen en zal het dan voor je oplossen."

Wie draag je voor de volgende Achter de Schermen voor?

"Judith van Dijk uit Limburg omdat zij onze heidewachtel gefokt heeft en ons geweldig heeft ondersteund en betrokken blijft bij al haar pupkopers."

Waardering voor de geslaagde organisatie van de Nimrod 2021 in Gieten (Drenthe)